

taktéž se budou, jakž se samo sebou rozumí, i budoucně jako posud u všech úřadů berničných vypláceti úroky z obligací národní výpůjčky, svědčících na obce, na fundace, korporace, kostely, fary, školy atd. a rovněž i z obligací výpůjčky této, uložených na schování u soudů.

Tímto ustanovením změňuje se poněkud postávka I. vyhlášení, vydaného od ministerium financí dne 13. července 1854 (zákonníka říšského č. 184).

Svobodný pán Bruck mp.

Formulář receptisu úředního.

Recepis úřední č.

(v srovnalosti s číslem pořad jdoucím, kteréž jest napsáno na podaném seznámení kuponů).

Na (tuto se poznamená číslem, kolik jest kusů) kuponů z výpůjčky národní, nížepsané c. k. kreditní kase podaných, v sumě (tato se udá v cifrách a slovích) zl. kr., kteréžto kupony ve třidceti dnech ode dneška, když nebude při nich žádné závady shledáno, budou v kovové minci vyplaceny, pro tomu, že se receptis tento ku kase donese a navrátí.

Tento receptis platí jen na tři měsíce.

. . . . dne

Připomenutí. Tento receptis nechat každý dobře schová, neboť se kupor podané jinak nevyplatí, leč když se receptis předloží.

82.

Narízení císařské, dané dne 28. dubna 1859,

pro veškerou říši,

jímžto se činí změna v posavadním ustanovení, jak se má vyměřováti vybírati daň z příjmů, které záležejí v úrocích z obligací státních a stavovských a z obligací fondů veřejných.

(V Zák. říš. č. XVIII., vyd. a rozesl. dne 30. dubna 1859, č. 67.)

Dodavkem k patentu Mému, danému dne 3. září 1858 (zákonníka říšského č. 141) jímž rozepsány jsou daně přímé na správní rok 1859, lí se Mi po